

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Предисловие: Важно	11
ВЪВЕДЕНИЕ	12

Рейки ЕДНО

П Ъ Р В А Т А С Т Е П Е Н

Г Л А В А П Ъ Р В А	
Историята на Рейки	18
Г Л А В А В Т О Р А	
Какво е Рейки?	26
Г Л А В А Т Р Е Т А	
Лечебният Рейки сеанс	38
Самолечение	45
Лечение на други хора	52
Лечение в екип	60

Рейки ДВЕ

В Т О Р А Т А С Т Е П Е Н

Г Л А В А Ч Е Т В Ъ Р Т А	
Символите на Рейки	66
Г Л А В А П Е Т А	
Лечение от разстояние и още нещо	79
Г Л А В А Ш Е С Т А	
Отваряне на кундалини	91

Рейки ТРИ

Т Р Е Т А Т А С Т Е П Е Н

Г Л А В А С Е Д М А	
Символи на третата степен	110
Г Л А В А О С М А	
Процесът на настройване	121
Г Л А В А Д Е В Е Т А	
Преподаване на Рейки	134
Г Л А В А Д Е С Е Т А	
Рейки и Пътят към Просветлението	147

ПОСЛЕСЛОВ:

Бъдещето на Рейки в нашето време на планетарна криза	159
---	-----

ПРИЛОЖЕНИЕ:

Помощни материали за преподаване на Рейки	163
--	-----

БИБЛИОГРАФИЯ

175

*Мистерията вече няма да бъде мистерия
и скритото ще се разкрие; ревниво пазеното
ще излезе наяве и всички жени ще го видят
и заедно ще се възрадат.*

А л и с Б е й л и

*Когато лекуваш себе си и помагаш на другите
в самолечението им, ти лекуваш Земята.*

Наистина допринасяш за човечеството.

Л о р ъ л С т а ѝ н х и с

Контактърски сеанс с Майката-Земя

*Вярвам в съществуването на Едно Върховно
Същество – Абсолютния Безкрай – Динамична
Сила, която управлява света и Вселената.
Тя е невидима вибрираща духовна сила и всички
останали сили са бледи и незначителни
в сравнение с нея. Затова е абсолютна!...*

Ще я нарека „Рейки“...

*И тъй като е универсална сила, идваща
от Великия Божествен Дух,
тя принадлежи на всички, които се стремят
и желаят да изучат изкуството
на лечителството.*

Х а у а ѝ о Т а к а м а

ПРЕДИСЛОВИЕ

ВАЖНО

За да може да практикува Рейки I, II или III, човек трябва да бъде лично настроен от учител, който също е получил настройки и обучение. Настоящата книга не е в състояние да замести този непосредствен процес на посвещаване. Но след получаването на настройка книгата може да се използва като ръководство от практикуващите и преподаващите Рейки. Това е първата книга, която предлага на западните лечители Рейки учението в неговата цялост и в съвременна форма, а вероятно и първата такава от древността насам. В това кризисно време на промяна за хората и за планетата лечението е твърде необходимо, за да се пази в тайна или да бъде недостъпно. Винаги се отнасяйте с уважение към сакралността на информацията, която следва, и към Божествения дар на Рейки. Използвайте я само за благо на всички и я прилагайте свободно за всеки, пожелал да се възползва от нея. Онова, което давате, ще ви се върне многократно. Рейки е Универсална Любов.

*Пълнолуние в Дева
26 март 1994 г.*

Въведение

ЗА ПЪРВИ ПЪТ се запознах с лечението чрез полагане на ръце и с няколко други лечебни техники на Мичиганския женски музикален фестивал през 1983 година. От този момент нататък знаех със сигурност, че искам да посветя живота си на лечителството. Щеше ми се да бъда „медиум“ и да се науча да правя нещата, които на другите жени като че ли се удаваха с лекота. През следващите пет години изчетох всичко, което успях да открия по въпроса – по онова време не беше много – и експериментирах (предимно върху себе си) наученото. Усещах, че още съм начинаеща, но продължавах да работя усърдно, копнеех да науча повече и да засиля способностите си. Лечението ми не ми се струваше достатъчно мощно. Освен това преподавах лечебни техники – предимно лечение чрез кристали и скъпоценни камъни и чрез полагане на ръце, и търсех начини да направя материала по-лесен за усвояване и по-ефикасен за другите. Но постоянно усещах липсата на някаква важна информация, която би направила полагането на ръце по-резултатно и толкова лесно и просто, колкото подозирах, че може и трябва да бъде.

През август 1987 година (точно преди Музикалната среща) открих ключа, но той ми се струваше напълно недостъпен. На едно събиране на хора с паранормални способности се запознах с двама красиви хомосексуалисти. Те ме наблюдаваха как провеждам кратък лечебен сеанс чрез полагане на ръце и после ме попитаха: „Кой ви научи на Рейки?“. Отвърнах, че нито съм изучавала Рейки, нито знам какво представлява. Мъжете настояха, че онова, което правя, е Рейки и помолиха да пипнат ръцете ми. И двамата заявиха, че дланите ми са горещи и че това е знак за Рейки лечител. Пусках да науча повече.

По-късно, когато двамата ми направиха цялостен лечебен сеанс Рейки в дома ми, разбрах, че именно това беше простата лечебна система, която търсех. Попитах ги къде мога да изучавам Рейки и колко ще ми струва и с ужас научих, че първоначалното обучение в Рейки – Рейки I – струвало 150 долара и че в града имало само една жена, която можела да го преподава. Рейки II струвало 600 долара, а Рейки III обучението за майстор/учител рядко се преподавало и за 10 000 долара, дори желаещият да можел да си го позволи. Стипендии не се отпускали. По онова време изкарвах прехраната си като сервитьорка и едва смогвах да си плащам наема. Налагаше се Рейки да почака.

Скоро след това единият от мъжете изкара курс по Рейки II. Започнахме с часове да разговаряме за лечителското изкуство и високата цена на обучението бе честта тема. Единият от мъжете смяташе, че високите такси са необходими и че гарантират всеотдайност, докато гледната точка на другия съвпаднаше с моята – че лечителското изкуство и обучение трябва да са достъпни за всеки, който ще използва наученото, за да помогне на себе си или на другите. Чувствах, че работата ми на писател и лечител беше (и е) да преподавам всяка техника и да давам всяка информация, която ми е известна. Цената или компенсацията не са първостепенни и за мен всяка такса, която прави информацията недостъпна, е неморална. Мъжете знаеха, че информацията за лечението, която получавах от тях, вероятно някой ден ще се появи в книгите ми.

Когато моят приятел с Рейки II започна да се опитва да предава Рейки настройките, въпреки че все още беше Рейки II и не беше обучен в учителската степен Рейки III, аз го помолих да пробва върху мен. В продължение на няколко месеца той отказваше. През януари 1988 година тримата решихме да започнем съвместни лечебни сеанси на етажа за болни от СПИН в една местна болница и той най-после склони. Получих своята настройка Рейки I на Сретение Господне, 2 февруари 1988 година, и беше повече от очевидно, че процесът на настройване при мен беше преминал сполучливо, въпреки статута на осъществилия го човек Рейки II.

Чувствах се изпълнена с енергия, каквато дотогава не бях усещала и за съществуването на която дори не бях мечтала. Изпълваха ме светлина и любов към всички същества. Лечителските ми способности моментално нараснаха – повече, отколкото смятах за възможно, и лекотата в използването на Рейки потвърди, че именно това беше търсената от мен лечителска техника. Ако преди това ръцете ми се затопляха по време на лечебни сеанси, сега ставаха направо горещи. Тогава разбрах, че желая да преподавам Рейки, но нямаше представа как би могло да стане.

Започнахме лечителската си дейност в болницата – период, който ме превърна от начинаеща в лечител, и когато същото лято приятелят ми завърши своето обучение Рейки III, аз се включих в първия ръководен от него курс. Тъй като все още печелех малко и не можех да заплащам таксата от 150 долара за курса, ми позволиха да присъствам и да получа традиционните настройки, но не ми издадоха документ, че съм преминала курса на

обучение. Приятелят ми преглеждаше главата за Рейки, която включих в книгата си „Всички жени са лечители“ (*All Women Are Healers*. The Crossing Press, 1990), но отказваше да продължи обучението ми. Започнах да преподавам позициите Рейки I на ръцете на семинарите си и често казвах, че някой ден ще продължа обучението си и ще се науча да преподавам Рейки.

През ноември 1989 година заминах, за да проведа семинар в Средния запад, спонсориран от две жени, с които се бях запознала и сприятелила на Мичиганския женски музикален фестивал през 1988 година. Едната от тях неотдавна бе обучена в Рейки III от учител, който също смяташе, че техниката на лечение трябва да стане по-достъпна. Тя не разполагала с 10 000 долара – традиционната такса за Рейки III, но получила обучението за много по-малко. Учителят ѝ експериментирал със съвременни методи на обучение, но самият той бил обучен традиционно. През уикенда тя съвсем неочаквано посвети няколко от участващите в семинара групи в Рейки I, а мен – в Рейки II и ми издаде свидетелства и за двете степени. Обеща да ме обучи в Рейки III при следващата ни среща с думите: „Вече почти го направих, но не успях да открия листовците със символите“.

Макар че през следващата година се срещнахме два пъти, жената си намираше извинения да не продължи обучението ми и аз започнах да се отчайвам. Тъй като бях получила първоначалната си настройка Рейки I от човек с Рейки II, твърдо реших да разгадая как се прави. Предположих, че слагането на символите Рейки II в чакрата на короната и чакрата на сърцето на получаващия настройката, както и в ръцете му, лежи в основата на процеса и бях близо до истината. Но тъй като бях само Рейки II, ми липсваха ключови символи и нямаше как да открия какви са те.

След като в един телефонен разговор с жена, която никога не бях срещала, споменах за усилията си, тя ми изпрати по пощата откъснат от тетрадка лист с традиционния учителски символ Рейки III. Благодарение на него експериментите ми станаха по-сполучливи и понякога получаващият настройката се отваряше за енергията. На семинарите си продължавах да преподавам цялата информация, с която разполагах, обяснявайки, че като Рейки II все още експериментирам.

При друг телефонен разговор през 1990 година споменах на жената от Средния запад, която ме посвети в Рейки II, че се опитвам да предавам настройките. Гневът ѝ бе незабавен и силен и спорът ни по въпроса

беше доста разгорещен. „Ти ми обеща цялата информация, напомних ѝ аз, но не спази обещанието си“. Жената ми се обади отново след около час и каза: „След като така или иначе ще го правиш, най-добре е да го правиш правилно“. После ми разясни процеса на предаване на настройките Рейки по телефона.

Използвах метода ѝ, който беше съвременен, и сега настройваните неизменно се отваряха за енергията Рейки I. Но не достатъчно силно, а и не всеки развиваше горещи ръце и вътрешните усещания, свидетелстващи за Рейки отваряне. Моята учителка Рейки II продължи да ме напътства по телефона с откъслечна информация, която сама трябваше да подреждам. Отчайвах се все повече и повече, но не разполагах с друг източник на обучение.

През юни 1990 година, по време на лятното слънцестоене, провеждах съботно-неделен семинар край Денвър. На семинара предлагах Рейки I настройка на експериментално ниво на всеки, който искаше да опита. Шест жени се съгласиха и всички те се отвориха за енергията Рейки. След уикенда партньорката на моята учителка Рейки II, която също беше пристигнала в областта, дойде да прекара един ден с мен. Нейна приятелка, която не познавах, я докара до къщата, където бях отседнала, и остана за вечеря. По време на вечерята говорех за семинарите и колко искам да получа настройка Рейки III, „за да мога да го правя правилно“. Приятелката каза: „Нямам време за преподаване, но ако ти е необходима само настройка, мога да я направя веднага“. И тя ме посвети в Рейки III, както сегяхме край масата над десерта. Повече никога не я видях, но съм ѝ дълбоко признателна. След този случай настройките ми станаха далеч по-мощни и напълно благонадеждни – всички се отваряха за енергията. Сега бях майстор (учител), готов да преподава Рейки.

През февруари 1991 година, отново на Сретение Господне, провеждах съботно-неделен семинар в друг град. Преподавах Рейки I и II едновременно и виждах как една от участничките през цялото време се мръщи и цупи. Когато приключих, тя каза, че е традиционен Рейки майстор/учител и иска да говори с мен. Сурово ме смъмри за няколко от аспектите на преподаването ми. Едно от нещата, срещу които възрази, беше, че позволявах на учениците си да ме наблюдават как предавам свещената настройка – нещо, което продължавам да правя. Протестира, че използваният от мен метод на

предаване на настройките не е традиционният метод и че всяка промяна в традиционния начин прави системата не-Рейки. Аз не се съгласих.

В този момент се намеси жената, на която гостувах, и ѝ предложи или да ми преподаде „правилния“ начин и да ми издаде свидетелство, или да престане да ми губи времето. Жената се съгласи и на следващия ден в продължение на около час ми разясняваше традиционния начин на настройване и методите на преподаване. А освен това повтори моята настройка Рейки III по традиционния метод. Обеща ми сертификат, който така и не издаде, казвайки, че няма да го направи, ако не възприема строго традиционните ѝ методи. По онова време използвах комбинация от методите на моята учителка Рейки II и свои собствени и тъй като действаха много резултатно, не желаех да ги променям.

През май 1991 година на Белтейн* (в процеса на писане забелязвам, че повечето от важните събития в усвояването на Рейки са се случили по време на празници на Уика)** моята предишна учителка Рейки II ми изпрати копие на „новия“ Рейки III символ, приканвайки ме да го изпробвам. Направих го неохотно, но и до днес продължавам да използвам този нов символ, тъй като по-голямата му мощ е несъмнена. Методите ми на преподаване лечебната система Рейки се отдалечиха още повече от традиционните. В края на същия месец присъствах на Южния женски фестивал на музиката и комедията и достигнах до следващата повратна точка от превръщането ми в Рейки мастер.

На фестивала не преподавах Рейки, тъй като участващите в семинара бяха твърде многобройни – много над ограничения брой настройки, които мога да предам за един ден. Вместо това проведох семинар по природолечение и две от присъстващите жени споделиха с мен, че умират. Предложих им настройка Рейки, ако желаят, и им казах да ме изчакат след семинара. Взех назаем два разгъваеми стола и посветих жените с надеждата да им донеса облекчение и да им дам средство за лечение. Когато вдигнах поглед, видях опашка от чакащи жени, които също искаха настройка. Една жена с Рейки II ми

* Келтски празник на огъня – Бел. пр.

** Wicca – om witchcraft – вешерство – Бел. пр.

помогна, като преподаваше позициите на ръцете, докато през следващите поне два часа предавах настройки Рейки! Притеснявах се от факта, че го правех, без да съм провела цялостен семинар, но всеки път, когато ги питах, духовните ми водачи ме насърчаваха с думите: „Продължавай, продължавай“.

На следващия ден раздавах автографи на книгите си в Центъра на жените творци и отново се оформи опашка, така че продължих да предавам настройки Рейки I. По-късно ми казаха, че на фестивала се предавало от уста на уста: „Нареди се на опашката, Даян Стейн предлага на жените върховното духовно преживяване в живота им“. Повечето нямаха представа защо са на опашката и въпреки това духовните ми водачи продължаваха да ми повтарят: „Продължавай“. Всичко на всичко вероятно предадох 150 настройки за два дни напълно безплатно. Това ме изтощи физически и през следващите три дни бях болна – двадесет и пет настройки на ден са достатъчни. Ако не друго, преживяването ми показва колко голяма е нуждата от Рейки за много хора.

След този фестивал разбрах, че са ми посочили мисията ми – да преподам Рейки на възможно най-много жени (и мъже), които го искат. Тази превъзходна лечебна система трябва да стане достъпна за всички, независимо дали могат да си позволят да заплатят таксата за обучението, или не. И до днес се ръководя от това правило, макар понякога да ми е било трудно да обясня на организаторите на семинари и фестивали защо този метод на лечение е толкова важен. След като чу за приключенията ми на Южния фестивал, моята учителка Рейки II, която дотогава продължаваше да парадирва пред мен с обучението и свидетелството си за Рейки III, отказа да ме обучава повече. Заяви ми, че злоупотребявам с Рейки, като го раздавам безплатно, и сложи край на плановете ни да завършим обучението.

Макар че вече от четири години съм майстор Рейки и съм обучила стотици ученици, нямам официално традиционно свидетелство. Но сега това не ми се струва важно. Предлагам на учениците си собствените си свидетелства под названието „нетрадиционно Рейки“ с пълното убеждение, че способностите ми да обучавам и данося полза не отстъпват с нищо на традиционните. На рождения ми ден, по време на есенното равенство през 1992 година, една от моите ученички ми подари свидетелство. „Ти ме обучи, каза тя, така че аз ще ти издам свидетелство!“ Шегата хареса и на двете

ни. Към този момент съм обучила няколкостотин ученици в Рейки III и много от тях сега преподават. Молила съм ги да се придържат към моята етика на ниски цени, да отпускат стипендии, когато се налага, и да продължат демистификацията на лечебната система, която трябва да стане универсална. Много жени и няколко мъже вървят по стъпките ми.